

Valstybinių miškų urėdijos miškininkai kviečia kartu pasitikti su pavasariu sugrįžtančius paukščius – kovo 7 d. visoje Lietuvoje vyks tradicinė inkilų kėlimo šventė „Paukščiai grįžta namo“. Kelti inkilus sugrįžtantiems sparnuočiams prieš daugiau nei šimtmetį sugalvojo prof. Tadas Ivanauskas, o šiandien šią tradiciją puoselėja miškininkai, gamtininkai, moksleiviai bei gamtai neabejingi paukščių mylėtojai. Visi inkilai, kurie šiemet sugrįžusiems paukščiams taps namais, pagaminti miškininkų rankomis.

„Paukščių sugrįžimas – tai gamtos atgimimo ženklas, o mūsų pareiga – pasirūpinti, kad grįžę jie rastų saugius namus. Miškininkai daugiau nei šimtmetį puoselėja šią prasmingą tradiciją, kuri yra puikus būdas šviesti jaunąją kartą, taip pat ir visuomenę apie skirtingas paukščių rūšis, inkilus bei jų kėlimo taisykles. Džiaugiuosi, kad kasmet vis daugiau moksleivių ir gamtai neabejingų piliečių prisijungia prie šios kilnios akcijos“, – sako VMU generalinis direktorius Valdas Kaubė.

Kaip teisingai pagaminti ir iškelti inkilą?

Kad inkilai taptų saugiais namais, kuriuose uoksiniai paukščiai perės jaunikius, svarbu juos tinkamai pagaminti ir iškelti. Inkilai turėtų būti gaminami iš natūralių medžiagų. Tinkamiausios tam – neobliuotos, nedažytos lentos, kurios leidžia paukščių jaunikliams lengviau įsikabinti. Pagaminus tinkamą inkilą, vertėtų jį kelti atsukus landą į rytus arba pietus – tokia kryptimi atgręžti inkilai yra geriau užimami. Itin dažnai pasitaikanti klaida – laktos pritvirtinimas prie inkilo landos. Manoma, kad lakta yra reikalinga ir leidžia paukščiams patogiai pritūpti. Atvirkščiai, patogumo lakta suteikia tik plėšrūnams – kiaunėms, katėms, kurios lengviau gali pasiekti inkilą, o paukščiams ji visai nereikalinga.

Problema tapti gali ir kiti paukščiai, šiuo atveju – geniai. Miško sanitarais praminti sparnuočiai gali praplatinti inkilų landas, o tai kelia pavojų juose apsigyvenusiems ir perintiems paukščiams. Siekiant išvengti šios rizikos, miškininkai rekomenduoja inkilo angą sustiprinti papildoma skardine apsauga, kurios genio snapas negalės prakalti.

Naudinga pabrėžti, kad iškeltas inkilas turi laikytis stabiliai, nesiūbuoti vėjyje, o geriausia jį tvirtinti ne medžių šakų tankmėje, bet atviresnėje, gerą priskridimą paukščiams garantuojančioje vietoje, maždaug 3-4 metrų aukštyje.

Kam keliami inkilai?

Įprasta inkilus kelti smulkiems sparnuočiams – varnėnams, įvairių rūšių zylėms, musinukėms, paprastosioms raudonuodegėms, tačiau namus inkiluose kuriasi ir retų rūšių

paukščiai. Specialūs inkilai kalami bei keliami pelėdoms, kukučiams, žalvarniams ir net žinduoliams – miegapelėms ir šikšnosparniams.

Miškininkai skuba nuraminti – jei pavasarį iškeltas inkilas po kurio laiko vis dar tuščias, nereikėtų nukabinti nosies. Iškėlus inkilą, jame nebūtinai iškart apsigyvens sparnuotis, tačiau apsigyventi jis gali kitąmet ar net po kelių metų. Dėl šios priežasties, inkilus kelti rekomenduojama ne tik pavasarį, o ištisus metus. Inkilas gali tapti puikiu prieglobsčiu ne tik perintiems sparnuotiesiems giesmininkams, bet ir nakvynės vieta įvairiems paukščiams, namais vabzdžiams ar atsargų kaupimo vieta miegapelėms.

Kovo 7 dieną, „Paukščiai grįžta namo“ akcijos metu, visoje Lietuvoje bus iškelta daugiau nei 8 tūkstančiai inkilų, kuriuos visus pagamins VMU Kretingos, Raseinių ir Tauragės regioninių padalinių miškininkai. Visus gamtai neabejingus ir paukščius mylinčius gyventojus kviečiame atvykti, susipažinti ir kartu su miškininkais iškelti inkilus, kurie miško giesmininkams taps namais!

Inkilų kėlimo vietų sąrašą ir daugiau informacijos rasite: www.vmu.lt

